

Γνωρίζεις τί γίνεται ἂν διαβάξεις τοῦ Χαιρετισμοῦς τῆς Παναγίας κάθε μέρα; (Ἄναγνωστόπουλος Στέφανος Πρεσβύτερος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

~ Στὰ παλιὰ χρόνια, δηλαδή πρὶν ἀπὸ τὸ 1800, κάποιος ἐκεῖ τότε, – ὑπῆρχαν πολλοὶ λησταί, ὅπως εἶναι γνωστό, ποὺ στήνανε καρτέρι στὰ σταυροδρόμια, καὶ λήστευαν τοὺς περαστικούς,

– κάποιος λοιπὸν ἀπ’ αὐτοὺς τοὺς ἀρχιληστᾶς εἶχε βάλει μερικοὺς συντρόφους, νὰ στήνουν τὸ καρτέρι τους σὲ ἓνα σταυροδρόμι ποὺ ἦτο ἀναγκαστικὸ πέρασμα γιὰ

τοὺς περαστικούς πεζοπόρους, ἀπὸ τῆ μίᾳ πόλῃ στὴν ἄλλῃ. Καὶ ὅποιος περνοῦσε, εἴτε ἦταν μόνος του, εἴτε ἦταν δύο εἴτε τρεῖς, τοὺς λήστευαν.

Καὶ μετὰ τοὺς ἄφηναν νὰ φεύγουν, δὲν τοὺς ἔκαναν κακὸ. Δὲν τοὺς τραυματίζαν, δὲν τοὺς κακοποιοῦσαν.

Κάποτε πέρασε ἀπ' αὐτὸ τὸ σταυροδρόμι καὶ ἓνας ἅγιος μοναχός. Ἐκεῖνος, – τὸν σταμάτησαν βέβαια καὶ τὸν λήστεψαν, τί νὰ πάρουν ἀπὸ ἓναν μοναχό, τέλος πάντων, ὅ,τι εἶχε – δὲν ἔφυγε. Παρακάλεσε τοὺς ληστᾶς νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὸ λημέρι τοῦ ἀρχηγοῦ τους, – λέει «τί τὸν θέλεις;»

-Ἄ, λέει, θὰ σᾶς πῶ κάτι πολὺ σπουδαῖο. Σὲ λίγο θὰ περάσει ἓνας πολὺ μεγάλος καὶ πλούσιος ἔμπορος φορτωμένος διαμάντια, ἀλλά, θέλω νὰ τοῦ πῶ, πῶς θὰ εἶναι ντυμένος, γιὰ νὰ τὸν καταλάβετε, γιατί θάχει μαζί του πολλὰ τὰ κουρέλια.

Ἔτσι καὶ ἔγινε, ὄχι γιὰ νὰ μὴν τοῦ χαλάσουν τὸ χατίρι, ἀλλὰ γιὰ τὶς ἀπολαβὲς ποὺ θὰ εἶχε.

Τὸν πῆγαν λοιπόν.. μόλις συναντήθηκε ὁ μοναχὸς μὲ τὸν ἀρχιληστή, τοῦ λέγει ὅτι θὰ καλέσεις ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἐδῶ, γιὰ νὰ τοὺς πῶ αὐτὸ τὸ μεγάλο νέο, διότι εἶναι πολὺ σπουδαῖο.

Πράγματι λοιπόν, ἐκεῖνος τοὺς μάζεψε.

Ἄ, λέει, κάποιος λείπει. Νὰ μοῦ τὸν φέρετε κι αὐτὸν ἐδῶ.

Λέει, τί τὸν θέλεις, αὐτὸς μαγειρεύει τώρα γιὰ τὸ μεσημέρι.

Ὅχι, νὰ τὸν φέρετε.

Πᾶνε λοιπόν, ἐκεῖνος δὲν ἤθελε νὰ ῥθει, καὶ τὸν ἄρπαξαν μὲ τὸ ζόρι, καὶ τὸν ἔφεραν μπροστὰ στὸ μοναχό.

Μόλις ὁ μάγειρας ἀντίκρισε τὸν μοναχό, δὲν ἤθελε νὰ τὸν βλέπει.

Ἄλλὰ οὔτε καὶ ὁ μοναχὸς γύρισε νὰ τὸν δεῖ.

Ἄντιθέτως ὁ μάγειρας ἄρχισε νὰ τρέμει, νὰ τρέμει πολὺ.

Τὸν ρωτᾷ λοιπόν ὁ μοναχός.

-Γιατί τρέμεις μάγειρα;

-Ε, – ἀναγκάστηκε ἐκεῖνος νὰ ὁμολογήσει, – ὅτι ἦταν διάβολος ποὺ εἶχε μετασηματιστεῖ σὲ ἄνθρωπο, γιὰ νὰ παρακολουθεῖ ἀπὸ κοντὰ αὐτὸν τὸν

ἀρχιληστή.

Ὁ ἀρχιληστής ὅμως αὐτός, εἶχε μία πολὺ καλὴ συνήθεια.

Προσευχόταν στὴν Παναγία καθημερινά. Καὶ πῶς προσευχόταν; – λέει.

Διάβαζε κάθε μέρα τοὺς Χαιρετισμούς. Πρῶτὸ καὶ μεσημέρι καὶ βράδυ. Τὴν καλὴ αὐτὴ συνήθεια τὴν πῆρε ἀπ' τὴ μάνα του. Τὴν πῆρε ἀπ' τὸ σπίτι του, ποὺ τοῦ εἶχε μάθει τοὺς Χαιρετισμούς ἀπὸ μικρὸ παιδί, καὶ ἔτσι τοὺς ἤξερε ἀπὸ στήθους. Δηλαδή ἀπὸ μνήμης, καὶ τοὺς ἔλεγε χωρὶς νὰ τοὺς διαβάξει.

Βέβαια, ἀργότερα πῆρε τὸν κακὸ τὸ δρόμο κι ἔγινε ληστής, παρὰ ταῦτα ὅμως, τοὺς Χαιρετισμούς δὲν τοὺς εἶχε ἀφήσει οὔτε μία μέρα. Ἔτσι ἡ Παναγία βρισκόταν κοντά του καὶ τὸν φύλαγε.

Καὶ τὸν φύλαγε ἐπειδὴ περίμενε μία εὐκαιρία ἡ Παναγία γιὰ νὰ τὸν σώσει, νὰ τὸν φέρει σὲ μετάνοια, ν' ἀλλάξει ζωὴ, νὰ σωθεῖ.

Ὁ μάγειρας διάβολος, εἶχε σταλεῖ πάλι ἀπ' τὸν ἀρχισατανά γιὰ νὰ τὸν σκοτώσει καὶ νὰ πάρει τὴν ψυχὴ του στὴν Κόλαση. Δὲν μποροῦσε ὅμως γιατί τὸν ἐμπόδιζαν οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας. Περίμενε λοιπὸν μία εὐκαιρία. Ποιά; Τὸ πότε θὰ ξεχνοῦσε ἔστω καὶ μία φορά, ἔστω καὶ μία μέρα, νὰ ἀπαγγεῖλει ὁ ἀρχιληστής τοὺς Χαιρετισμούς τῆς Παναγίας. Τότε θὰ ἦταν ἀφύλακτος ἀπὸ τὴν προστασία Της, θὰ προκαλοῦσε γιὰ τὴ μοιρασιά, ἀνάμεσα στοὺς ληστᾶς καὶ τοὺς συντρόφους τοῦ κάποια φασαρία, ἐκεῖνοι μὲ τὴν προτροπὴ βέβαιά του διαβόλου μάγειρα, θὰ τὸν σκότωναν καὶ ἔτσι θάπαιρνε τὴν ψυχὴ του στὴν Κόλαση.

Μὰ ἡ Παναγία τὸν προστάτευε καὶ τὸν προστάτευε χάριν τῶν Χαιρετισμῶν. Μπορεῖ νὰ ἦτο ληστής, ἀλλὰ δὲν ἦταν φονιάς. Παρὰ ταῦτα ὅμως τοὺς Χαιρετισμούς δὲν τοὺς ἄφησε. Μπορεῖ ἡ ζωὴ του νὰ ἦτο ἄσχημη, νὰ ἦτο κακὴ, νὰ ἦτο ἀντιευαγγελικὴ ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὅμως ποὺ δὲν θέλει τὸ θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζεῖν αὐτόν, καὶ ἀκούγοντας καὶ τὶς μεσιτίες καὶ τὶς παρακλήσεις τῆς Παναγίας Μητρὸς Του, τοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ σωθεῖ. Μόλις λοιπὸν ὁ ἀρχιληστής ἄκουσε αὐτὴ τὴν ὁμολογία ἀπὸ τὸν μάγειρο διάβολο, ἀμέσως φωτίσθηκε. Κατάλαβε τὰ τραγικά του λάθη. Τὶς ἁμαρτίες του, καὶ κείνη τὴ στιγμή μετανόησε, καὶ σώθηκε.

Ἡ μετάνοιά του συγκλόνησε καὶ τοὺς ἄλλους ληστᾶς, τοὺς συντρόφους του, καὶ μετὶς τῶν ὁδηγῶν τοῦ ἁγίου ἐκείνου μοναχοῦ ὅλοι τους ὁδηγήθηκαν στὸ μεγάλο μυστήριον τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ τὴν Ἱερὰ Ἐξομολόγησιν. Καὶ μετὶς τὴν ἔμπρακτον ἀποκατάστασιν ὅλων τῶν κλοπιμαίων, ὅλοι οἱ λησταὶ μαζί μετὸν ἀρχιληστὴν ἐσώθησαν.

Τοὺς ἔσωσαν οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας.

Οἱ Χαιρετισμοὶ λοιπὸν χριστιανοί μου, ἔχουν τεράστια σωτηριώδη σημασία, ὅταν τοὺς διαβάζουμε ἢ τοὺς ἀπαγγέλλουμε κάθε βράδυ μετὶς πίστη καὶ εὐλάβεια. Μᾶς χαρίζουν τὴν πλέον ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν στὴν προσπάθειάν μας καὶ στὸν ἀγῶνα ποὺ κάνουμε κάθε μέρα, γιὰ νὰ νικήσουμε τὰ πάθη μας. Γιὰ νὰ νικήσουμε τὸ κακόν, τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν διάβολον.

Ἄλλωστε Ἐκείνη μᾶς προτρέπει καὶ μᾶς λέγει «φωνάξτε μέ», ἢ «φωνάζετε μέ», «φωνάζετε τὸ ὄνομά μου, καὶ γῶ θὰ σᾶς βοηθῶ πάντοτε».

Νὰ μετὶς καλεῖτε ἢ μετὶς τὸ «Ἵπεραγία Θεοτόκε βοήθει μοι», ἢ μετὶς τὸ «Ἵπεραγία Θεοτόκε βοήθησέ μας», ἢ «σῶσον με», ἢ «σῶσον ἡμᾶς». Ἄλλωστε εἶναι καὶ λειτουργικὸς ὕμνος. Κάθε φορὰ ποὺ ἀναφέρουμε τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας μας στὴν Θείαν Λειτουργίαν, στὸν ὄρθρον ἢ τὸν ἑσπερινόν, οἱ ἱεροψάλτες μας νὰ ἀπαντοῦν «Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς».

«Καὶ γῶ θὰ ἔλθω», μᾶς ὑπόσχεται ἡ Παναγία, «θὰ σᾶς βοηθήσω, καὶ θὰ σᾶς βοηθήσω σὲ ὅλες σας τίς ἀνάγκες, σὲ ὅλους τοὺς πειρασμοὺς τῆς ζωῆς σας, στὰ βάσανα, στὶς θλίψεις καὶ στὶς στεναχώριες. Θὰ εἶμαι πάντοτε κοντά σας. Μεσίτρια ἀκόμα καὶ ὅταν θὰ βγαίνει ἡ ψυχὴ σας, γιὰ νὰ σᾶς φυλάξω ἀπὸ τὰ ἐναέρια δαιμόνια. Ἀλλὰ καὶ στὴν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Υἱοῦ μου καὶ Κριτοῦ τῶν πάντων καὶ κεῖ θὰ εἶμαι κοντά σας.»

Ἄλλωστε αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε σὲ λίγο, ὅταν θὰ ἀπαγγείλουμε τὴν προσευχὴν τῆς Ἵπεραγίας Θεοτόκου ποὺ ἀρχίζει μετὶς τὸ «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε».

Χριστιανοί μου, ἂς ἀγαπήσουμε αὐτὴν τὴν προσευχὴν τῶν Χαιρετισμῶν, καὶ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ ὀνόματός Της, καὶ τότε ἐκείνη θὰ ἀνοίξει τὴν πόρταν τοῦ Παραδείσου καὶ θὰ μᾶς σώσει.

Τὸ εὐχομαι εἰς ὅλους σας, καὶ σεῖς νὰ τὸ εὐχέστε σὲ μένα,

Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr